

Sygn. akt III U 210/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 września 2014r. w Suwałkach

sprawy **A. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

w związku z odwołaniem A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 4 marca 2014 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 210/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 04.03.2014r. odmówił A. K. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla mężczyzn;
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochodu budżetu państwa
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakład odmówił A. K. prawa do emerytury, ponieważ nie udowodnił on 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a jedynie 23 lata 1 miesiąc i 4 dni. Ponadto organ rentowy nie przyjął okresów od 19.12.1992r. do 09.01.1993r. (urlop dewizowy) oraz od 11.01.1993r. do 26.01.1993r. (dni wolne z tytułu tygodniowej różnicy czasu do pracy), z uwagi na brak podstaw prawnych do ich zaliczenia.

W odwołaniu od tej decyzji A. K. domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do wcześniejszej emerytury. Wniósł o uwzględnienie do stażu ubezpieczeniowego okresu nauki w (...) Szkole Zawodowej (...) w S., po ukończeniu 16 roku życia. Uważał bowiem, że na podstawie art.10 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z 2004r. Nr 39 poz. 353 z późn. zm.) przy ustaleniu prawa do emerytury oraz obliczania jej wysokości uwzględnia się również przypadające przed dniem 1 lipca 1977r. okresy nauki w (...) po ukończeniu 16-go roku życia traktując je jako składkowe. Organ rentowy zakwestionował zaś zeznania świadków, którzy potwierdzili jego okres nauki i praktyki w (...). W związku z tym wniósł o ich przesłuchanie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał też, iż nie jest możliwe uwzględnienie okresu od 01.09.1969r. do 24.06.1971r. jako zatrudnienia w czasie nauki w (...) Szkole Zawodowej (...)w S., ponieważ A. K. nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego zatrudnienie w (...)w S. w ramach indywidualnej umowy o praktyczną naukę zawodu. Natomiast przedłożone świadectwo szkolne i zeznania świadków wskazują na odbywanie praktyk w (...) w S. w czasie nauki w szkole zasadniczej.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnione nie można uznać było.

W toku niniejszego postępowania odwołujący się bowiem nie wykazał, iż na dzień 01.01.1999r. posiada 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Nie można było mianowicie do okresów składkowych i nieskładkowych uwzględnić mu nauki w (...) Szkole Zawodowej (...)w S. od 01.09.1969r. do 24.06.1971r.

W tym względzie należy wskazać na treść art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440), zgodnie z treścią którego za okresy składkowe uważa się przypadające przed dniem 15.11.1991r. okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne dotyczące zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 01.01.1975r.

Rozważając sporny okres należało sięgnąć do zapisów ustawy z dnia 02.07.1958r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226). W rozumieniu art. 1 powołanej ustawy młodocianymi były osoby, które ukończyły 14, a nie przekroczyły 18 lat życia. Zgodnie z art. 3 ust. 1 tej ustawy młodociani mogli być zatrudniani przez zakłady pracy tylko w celu nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy oraz odbycia wstępnego stażu pracy. W pozostałych przypadkach zakłady pracy mogły zatrudniać młodocianych przy lekkich pracach sezonowych i dorywczych. Młodociani w wieku powyżej lat 16 mogli być zatrudniani, jeżeli posiadali kwalifikacje zawodowe i odbyli wstępny staż pracy (art. 6) - przy pracach odpowiadających posiadanym przez nich kwalifikacjom albo - jeżeli nie spełniali powyższych warunków - przy pracach niewymagających kwalifikacji zawodowych. Zgodnie z art. 9 ust. 1 powołanej ustawy, zakład pracy, przyjmując młodocianego na naukę zawodu w celu przyuczenia do określonej pracy oraz odbycia wstępnego stażu pracy, był obowiązany zawrzeć z nim na piśmie umowę określającą zawód albo rodzaj pracy, w jakim młodociany będzie szkolony, czas trwania nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy lub wstępnego stażu pracy oraz zasadnicze obowiązki i uprawnienia młodocianego.

Na okoliczność tymczasem pracy w trakcie nauki w szkole zawodowej odwołujący się przedłożył świadectwo ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej. Wynika z niego m.in. iż w trakcie nauki odbywał zajęcia praktyczne oraz

praktykę. Z zeznań przesłuchanego w sprawie świadka E. S., który razem z odwołującym się w spornym okresie uczęszczał do tej szkoły zawodowej, wynika natomiast, iż w tygodniu uczniowie mieli 3 dni nauki (teorii) i 2 dni praktyk. Te ostatnie odbywali na różnych budowach prowadzonych przez (...)w S.. Podczas praktyk uczniowie pracowali 5-6 godzin, czasami więcej. Świadek przy tym nie potrafił określić, na jakiej podstawie odbywali praktyki i czy stosowane umowy zawierała szkoła z przedsiębiorstwem. Podobnie, jak z zeznań świadka, wynikało również z samych twierdzeń odwołującego się.

Mając więc na względzie powyższe należało uznać, iż odwołujący się nie wykazał, aby w spornym okresie pracował jako młodociany. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie jest bowiem wystarczający do uwzględnienia spornego okresu do ogólnego stażu ubezpieczeniowego. Odwołujący się wszakże nie wykazał, aby w spornym okresie łączyła go jakakolwiek umowa z przedsiębiorstwem np. budowlanym, zawarta na podstawie przepisów ustawy z dnia 02.07.1958r. Akta osobowe odwołującego się z zatrudnienia w Wytwórni (...) w S., a więc w pierwszym zakładzie pracy po ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej, nie zawierają żadnej wzmianki o zatrudnieniu w ramach nauki zawodu, a przecież regułą było, że zakład pracy uczył kogoś do zawodu, aby później przez jakiś czas pracował on w tym zakładzie. W kwestionariuszu zaś z dnia 03.09.1971r., który odwołujący się wypełnił w związku z zatrudnieniem w (...) w S. wskazał, że wcześniej nigdzie nie pracował. Wskazał tak też i w życiorysie. Należy przy tym mieć i na uwadze, że odwołujący się w spornym okresie uczęszczał do szkoły zawodowej, która nie była szkołą przyzakładową. Nie funkcjonowała ona przy konkretnym zakładzie pracy np. przedsiębiorstwie budowlanym. W ramach zaś nauki w szkole zawodowej odwołujący się odbywał tylko praktyki na różnych budowach. Nie było to jednak związane z jego zatrudnieniem. Odbywało się mianowicie jedynie w ramach nauki. Również system nauczania w powołanej szkole zawodowej nie wskazuje, aby wiedza teoretyczna miała drugorzędne znaczenie. Jak przyznał zeznający w sprawie świadek, w tygodniu 3 dni były przeznaczone na naukę teoretyczną, a 2 dni na praktyki. Świadczy to natomiast o standardowym odbywaniu nauki w zasadniczej szkole zawodowej. Charakter zaś szkoły i kierunek na jakim się uczył odwołujący wymagały, aby z czasem odbył również praktyczne zajęcia na budowach w celu zapoznania się z pracą zbrojarza i betoniarza.

Powołany też przez odwołującego się art. 10 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie daje podstawy do zaliczenia nauki w (...) Szkole Zawodowej do stażu ubezpieczeniowego. Dotyczy bowiem uzupełniającego zaliczenia o okresów składkowych pracy na gospodarstwie rolnym i jego prowadzenia. Brzmi mianowicie następująco:

Art. 10 ust. 1 Przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe:

- 1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- 2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- 3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Ustęp 2 Okresy wymienione w ust. 1 pkt 1 uwzględnia się także przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 są krótsze od okresu wymaganego do przyznania renty, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Ustęp 3 Okresów, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uwzględnia się, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty, na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Mając więc te wszystkie okoliczności na uwadze, stwierdzić należy, że odwołujący się nie spełnił wszystkich warunków do otrzymania emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Spółecznych. Nie posiada bowiem 25-letniego okresu składkowego, nieskładkowego i uzupełniającego niezbędnego do jej otrzymania.

W związku z tym Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

PW?mt